P.V.E.G. - Brussel

136e BIJEENKOMST VAN DE RAAD
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
GEHOUDEN TE BRUSSEL OP
14 DECEMBER 1970

1. Agenda

De agenda werd goedgekeurd.

2. Lijst van A-punten (doks. 2306/70 en 2307/70)

Goedgekeurd.

3. Betrekkingen met Algerije

Door het Voorzitterschap werd verslag uitgebracht over de stand van zaken bij de voorbereiding van het mandaat voor onderhandelingen tussen de EEG en Algerije. Hieruit bleek dat nog de volgende vraagstukken openstaan: de regelingen voor wijn en voor petroleumprodukten, de tegenprestaties, de produkten die niet onder het mandaat vallen en de draagwijdte van het akkoord.
Ten aanzien van het recente Commissie-voorstel voor de wijn waren de delegaties nog niet in staat hun standpunt nader te bepalen. De heer Mansholt trok hieruit de conclusie dat de Commissie per 31 december a.s. haar verantwoordelijkheid zal moeten nemen en de status quo met betrekking tot de invoer van Algerijnse wijn enige tijd zal moeten verlengen.
De Raad nam stilzwijgend kennis van dit voornemen.

4. Rechtstreekse verkiezingen (dok. R/2630/70)

Voorzitter Scheel bracht verslag uit van zijn onderhoud met de Voorzitter van het Parlement Scelba en met de Voorzitter van de politieke commissie Dehousse, zoals vervat in het dokument.
De Raad nam hiervan akte en besloot de werkgroep Algemene Vraagstukken de opdracht te geven de studie voort te zetten.

5. Toetredingsonderhandelingen

De Voorzitter van het Comité van PV's leidde het dokument van het Comité dd. 11 december, betreffende het Commissie-dokument inzake de overgangsbepalingen, in.
De Raad gaf zijn instemming met de eerste paragraaf van dit dokument, die een herhaling bevat van de beslissing van 27 oktober 1970, inhoudende dat de Gemeenschap een globale benadering zal nastreven.
Ook de tweede paragraaf van het dokument verkreeg de instemming van de Raad. Deze paragraaf betreft de overgangsperiode van

© NA, 2.02.05.02 (Arch. MR) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 1076
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S02028

vijf jaar voor het handelsverkeer van industriële en landbouwprodukten en de geleidelijke invoering der communautaire regelingen op dit gebied, waarbij een voldoende parallellisme gewaarborgd dient te zijn.
Op het gebied van de financiering, die in de derde paragraaf wordt behandeld, werd geen overeenstemming bereikt.
De Raad kon het beginsel aanvaarden dat het stelsel der eigen middelen geleidelijk zal worden ingevoerd.
Er was geen overeenstemming over de vraag of na de overgangsperiode van vijf jaar, die ook voor de financiering zou gelden, de bijdragen der candidaatlanden nog gedurende drie jaar door middel van correctieven gelimiteerd zullen zijn.
De Nederlandse, Duitse, Italiaanse en Luxemburgse delegaties waren van opvatting dat gedurende drie jaar inderdaad correctieven moeten gelden. De Franse delegatie sprak zich duidelijk tegen deze gedachte uit.
Minister Harmel wilde zich thans niet uitspreken over deze kwestie, maar hierop terugkomen wanneer de andere aspecten die de Commissie in haar globale benadering heeft betrokken, zijn behandeld en voorwerp van overeenstemming zijn geworden. Het betreft hier naar Belgische opvatting de wijze waarop de prijstoenadering plaatsheeft op het gebied van de landbouw en verder de Nieuw-Zeelandse boter en de Gemenebest-suiker.
Een verdere discussie leidde niet tot een toenadering der standpunten.

De Voorzitter bracht het gesprek vervolgens op het tweede punt waarover in het Comité van PV's geen overeenstemming was bereikt, nl. de vraag volgens welke methode met name de Britse bijdrage gedurende de overgangsperiode van vijf jaar dient te groeien om aan het einde van deze periode het stelsel der eigen middelen volledig te kunnen toepassen.
De Duitse, Italiaanse en Nederlandse delegaties spraken zich uit voor het tweede alternatief, vermeld in het Commissie-dokument, waardoor een geleidelijke groei van de Britse bijdrage wordt gewaarborgd.
De Franse delegatie wilde zich niet uitspreken over een percentage, maar haar opvatting lag heel dicht bij het eerste alternatief van de Commissie. Dit betekent dat reeds voor het begin van de overgangsperiode een hoge Britse bijdrage wordt nagestreefd. Het tweede alternatief van de Commissie achtte Minister Schumann onaanvaardbaar.
De Belgische delegatie wenste flexibel te zijn en had een voorkeur voor het eerste alternatief. Teneinde een zekere geleidelijkheid te waarborgen wilde Minister Harmel zoeken naar een oplossing die zou liggen tussen het eerste en het tweede alter-

De Luxemburgse delegatie sprak een voorkeur uit voor het eerste alternatief maar was ook bereid het tweede te aanvaarden.

natief.
Van Belgische zijde werd vervolgens een voorstel gedaan, waarin wordt vastgesteld over welke punten de Raad het eens is en waarin tevens de punten waarover geen akkoord mogelijk was, wordt opengelaten.
Dit voorstel luidde alsvolgt:
"Le Conseil décide de poursuivre les négociations avec les Etats "candidats, en proposant une période de transition unique de cinq "ans pour tous les secteurs.
"Le Conseil ets également conscient de ce que des problèmes par-"ticuliers pourront surgir au cours de la négociation. Ils de-"vront être tranchés en tenant compte des intérêts de la Commu-"nauté élargie. Il examinera donc en temps opportun l'éventua-"lité de suggérer les formules susceptibles de remédier de la "façon la plus adéquate à ces difficultés.
"Le Conseil confirme que cet examen devra se faire compte tenu "de l'impossibilité:
" - de consentir aux Etats candidats des exceptions permanentes;
" - de remettre en cause les décisions de la Communauté.
Van Franse zijde werd de poging om een "unanimité de façade" te bereiken, afgewezen.
Van Nederlandse, Belgische en Luxemburgse zijde werd voorgesteld dat de Raad zich in de tweede helft van januari opnieuw zal buigen over dit probleem teneinde de ministeriële zitting met het V.K. van 2 februari goed te kunnen voorbereiden.
Minister Schumann verklaarde zich slechts bereid om de Raadszitting, die gepland is voor 1 februari, wellicht te vervroegen. Als toekomstig Raadsvoorzitter zou Minister Schumann hierover voorstellen doen.

6. Betrekkingen met Latijns-Amerika (dok. R/2669/70)

De Voorzitter van het Comité van PV's gaf een uiteenzetting van het verloop van de discussie in dit Comité, die geleid heeft tot de opstelling van een ontwerp-Raadsverklaring als reactie op de verklaring van Buenos-Aires en een tweetal verklaringen in de notulen van de Ministerraadszitting.
Commissaris Dahrendorf sprak de tevredenheid van de Commissie uit dat thans door de Gemeenschap een positieve reactie wordt gegeven op de verklaring van Buenos-Aires, en zegde toe dat de Commissie t.z.t. concrete voorstellen zal doen ter uitwerking hiervan.
De Italiaanse delegatie onderstreepte nogmaals het belang van de relaties met Latijns- Amerika. Weliswaar voldeed de verklaring van de Gemeenschap niet geheel aan de Italiaanse wensen

doch thans is in ieder geval een weg gevonden om de betrekkingen met Latijns-Amerika te verstevigen. De Italiaanse woordvoerder sprak zich voorts uit voor een conferentie op ministerieel niveau. Tenslotte stelde hij voor in de eerste notulenverklaring (bijlage II, dok. R/2669/70) de punten 1 en 4 samen te voegen, om presentatie-redenen.
De Raad aanvaardde de voorgestelde tekst van de verklaring en de twee notulenverklaringen, inclusief het Italiaanse wijzigingsvoorstel.

7. Definitieve vaststelling van de begroting 1971 van de Europese Geneenschappen (dok. R/2668/70)

a. Het wijzigingsvoorstel van het Parlement betreffende de toekenning van extra personeel voor de directie EOGFL, waar de Duitse, Franse en Belgische delegaties zich tegen verklaarden aangezien ter ondersteuning hiervan geen nieuwe feiten waren aan te wijzen, werd afgewezen.
b. Ook het tweede wijzigingsvoorstel werd niet aanvaard.
c. Ten aanzien van de aanvrage van de Commissie voor nieuwe bureau-ruimten werd besloten vooralsnog geen extra ruimte toe te kennen aangezien de aanvrage niet voldoende gefundeerd werd gevonden. De Commissie zal hierover opnieuw spreken met het Comité van PV's.
d. De begroting werd definitief aanvaard. Hiervan zal mededeling worden gedaan aan het Parlement. De heer Coppe kondigde aan dat, gezien de stand van de ratificatie-procedures betreffende de eigen middelen, de Commissie in staat zal zijn vóór 31 januari a.s. een herziene begroting op basis van de eigen middelen in te dienen.
e. De Commissie verzocht alsnog om toekenning van een A-1 op persoonlijke titel voor het DG voor de Landbouw, alsmede om een A-2 post op persoonlijke titel voor de vertegenwoordiger van de Commissie op het niveau van de plv. Permanent Vertegenwoordigers. Besloten werd dat hierover eerst bij de eerstvolgende supplctoire begroting zal worden gesproken.
f. De lijst van A-punten, vermeld in de Annex van genoemd dokument, werd conform het voorstel van de PV's aanvaard.

8. Jaarlijks onderzoek naar het bezoldigingspeil der ambtenaren van de Europese Geneenschappen (dok. R/2680/70)

De discussie had in eerste aanleg plaats in beperkt kader. Voorzitter Scheel legde een procedureel probleem ter tafel, hierin bestaande dat volgens de personeelsvertegenwoordigers waarmede hij dezelfde ochtend had gesproken, de dialoog nog

niet ten einde was. Van de zijde van het personeel werd erop geïnsisteerd dat er nog een contact met de Raad zou plaatshebben alvorens deze een beslissing zou nemen.
De diverse delegaties hadden tegen een dergelijke procedure, ondanks enige aarzeling, geen bezwaar mits het hernieuwde contact geen onderhandeling zou betekenen. Men was bereid aan het voorzitterschap terzake alle vertrouwen te schenken.
Na opruiming van deze hinderpaal legde Minister Scheel het volgende voorstel voor: een salarisverhoging met ingang van 1 oktober 1970 van ten eerste 3½% netto voor gestegen kosten van levensonderhoud en ten tweede 4% bruto in verband met in de lidstaten zelf gestegen salarissen; voorts een zeker "préjugé favorable" voor het optrekken van de Luxemburgse vergelijkingscoëfficiënt tot 100; tenslotte zouden de PV's de opdracht moeten krijgen de dialoog-procedure verder te perfectionneren.
Na een pleidooi van het lid van de Commissie, de heer Coppé, om met de salarisverhoging in totaal te gaan tot 10% en dan met terugwerkende kracht tot 1 januari 1970, sloten de vertegenwoordigers van Duitsland en Italië zich bij het voorstel van de Voorzitter aan. De Franse vertegenwoordiger deed hetzelfde onder aantekening dat de datum van ingang, nl. 1 oktober 1970, niet tot vaste datum in komende jaren voor dergelijke aanpassingen moest uitgroeien. Ook de Belgische vertegenwoordiger kon zich bij het voorstel-Scheel aansluiten, waarna Minister Luns - hoewel aarzelend - eenzelfde positie innam.
Tevens werd besloten de aldus unanieem vastgestelde positie van de Raad aan de vertegenwoordigers van het personeel mede te delen en vervolgens later in de zitting een besluit te treffen.

Na contact met de personeelsvertegenwoordiging werd de discussie in de Raad voortgezet. Staatssecretaris Von Braun deelde namens het Voorzitterschap mede dat het personeel tegenover hem zijn ontevredenheid had betuigd met het standpunt van de Raad. Vooral het voorstel met betrekking tot de terugwerkende kracht achtte het personeel absoluut onvoldoende. Commissaris Coppé, namens de Commissie, vroeg hierop het woord en deed een compromisvoorstel, t.w. een terugwerkende kracht te geven voor de 3½% netto-verhoging voor de kosten van levensonderhoud tot 1 juli 1970, terwijl voor de 4% bruto-verhoging de datum van 1 oktober 1970 zou worden aangehouden.
De Italiaanse delegatie verklaarde zich akkoord met dit voorstel. Zo ook de Belgische delegatie. De Franse delegatie en de Duitse hadden in eerste instantie overwegende bezwaren, vooral uit het oogpunt dat door deze procedure er toch onderhandelingen plaatsvonden en de Raad terug moest komen op een eerder ingenomen standpunt. Na een langdurig debat, waarbij zowel Voorzitter Mal-

fatti als Staatssecretaris Von Braun het voorstel van de Commissie verdedigden, bleek er geen unanimiteit te zijn om het Commissie-voorstel te verwerpen. Wel tekende zich uiteindelijk af dat het Commissie-voorstel met gekwalificeerde meerderheid zou kunnen worden aangenomen. De Nederlandse delegatie, die zich tot op dat moment afzijdig gehouden had, gaf uiteindelijk zijn steun aan het voorstel.
De Voorzitter van de Raad concludeerde dat
(1) de noodzaak gebleken was om zo spoedig mogelijk zowel de methode voor het berekenen van de salarisverhoging als de kwestie van de terugwerkende kracht definitief te regelen en
(2) het volgende besluit genomen was:
   a. een verhoging van de salarissen met 3½% netto voor de kosten van levensonderhoud met ingang van 1 juli 1970 en een verhoging van 4% bruto voor het delen in de welvaartsstijging met ingang van 1 oktober 1970;
   b. voor Luxemburg werd de vergelijkingscoëfficient op 100% vastgesteld;
   c. voor de overige kwesties was besloten niet af te wijken van de voorstellen vervat in dok. R/2680/70;
   d. aan het Comité van PV's werd opgedragen de dialoogprocedure waar mogelijk te verbeteren.

9. <u>Economische en monetaire unie</u> (dok. R/2678/70)

Voorzitter Minister Schiller wees op het belang van de discussies over dit onderwerp, omdat de topconferentie opdracht heeft gegeven vóór eind 1970 een fasenplan uit te werken. Bovendien bestaat een samenhang van materiële en formele aard met het derde program economische politiek op middellange termijn en het financieel steunmechanisme.
Minister Ferrari-Aggradi onderstreepte in een algemene verklaring dat de economische en monetaire unie slechts tegen de achtergrond van een zich ontwikkelende politieke integratie tot stand kan komen. De EMU kan niet slechts een technische zaak zijn. De doelstellingen moeten duidelijk en ondubbelzinnig worden omschreven. Een duidelijk parallellisme tussen economische en monetaire politiek is noodzakelijk. Het Europees Parlement zal de parlementaire bevoegdheden overgenomen moeten hebben die de nationale parlementen hebben verloren. Een evenwichtige ontwikkeling op structureel en regionaal gebied is tenslotte een eerste vereiste voor het goed functioneren van de unie.

Op een voorstel van de Voorzitter om het debat te voeren aan de hand van enkele wezenlijke punten, zei Minister Giscard d'Estaing dat de keuze van deze onderwerpen de betekenis van de eerste fase geheel verwaarloost, terwijl juist hier de meest concrete

resultaten kunnen worden geboekt. Over de eerste fase bestaan weinig meningsverschillen, dus daarover kan snel een beslissing worden genomen. Dit wil niet zeggen dat de Franse regering het einddoel uit het oog verliest. Maar men moet niet vergeten dat hier complexe problemen aan de orde worden gesteld, die in dit stadium niet kunnen worden opgelost.
Daarom moeten we thans volstaan met een zeer algemene definitie van de eindfase aan te nemen, geen dogmatisme na te streven over die eindfase, en tegelijkertijd de beslissingen over de eerste fase te nemen.
Zowel Minister Witteveen als Staatssecretaris Schöllhorn wezen na deze interventie op de onverbrekelijke band tussen de eindfase en de eerste fase, die een eerste stap zal moeten zijn op weg naar een doel waarvan duidelijk is dat allen dit doel wensen te bereiken.

De verdere behandeling van het dokument verliep pagina per pagina.

De keuze tussen "resolutie" dan wel "besluit" zal aan het einde van de discussies over dit onderwerp worden gemaakt.

Minister Giscard d'Estaing kon instemmen met het voorstel van de andere delegaties om de interim-conclusies van de groep Werner, die de Raad tot de zijne heeft gemaakt, in extenso over te nemen.

De considerans op blz. 4 zal alsvolgt worden geredigeerd:
"Vu les suggestions formulées par ce Groupe dans son rapport "final et partageant les vues exprimées au sujet des éléments "indispensables à l'existence d'une union économique et monétaire et des conséquences de politique économique qu'une telle "union implique.

Over de termijn waarbinnen de EMU zou moeten worden gerealiseerd, vond aan de hand van de alternatieven op blz. 5 een uitvoerige discussie plaats. De Duitse en Luxemburgse woordvoerders gingen akkoord met de meer stringente formule van de Commissie. Met Minister Snoy en Commissie-voorzitter Malfatti meenden zij dat een duidelijke termijn gesteld moet worden waarbinnen de EMU te realiseren ware.

Minister Schumann meende dat hier geen sprake kon zijn van een juridische verplichting, maar slechts van een politieke wil om alles in het werk te stellen het einddoel binnen de beschreven periode te bereiken. Ook Minister Witteveen meende dat - gezien het karakter van het einddoel - het zeer ambitieus zou zijn een absolute termijn van tien jaar te aanvaarden.

De Voorzitter stelde voor op dit punt later terug te komen.

Minister Giscard d'Estaing meende dat op blz. 6 achterwege kon blijven dat de monetaire unie zou worden beheerd door een gemeenschappelijk systeem van centrale banken. Het betreft hier een van de institutionele aspekten van de eindfase, waarvoor Frankrijk een formule heeft voorgesteld (zie blz. 7). Hij vroeg zich bovendien af of in de eindfase de convertibiliteit en de wisselkoersen wel zo onwederroepelijk zouden dienen te zijn als hier is beschreven. Na enige discussie kon iedereen akkoord gaan met de volgende formulering van het laatste gedeelte van punt 2 op blz. 6: "et comportant une organisation communautaire des Banques Centrales".

Bij de institutionele paragraaf op blz. 7 en 8 werd de Belgische reserve opgeheven.

Minister Schumann wenste niet te betwisten dat overdracht van bevoegdheden dient plaats te vinden zoals dat bij het landbouwbeleid ook is geschied. Bepaalde bevoegdheden zullen echter altijd nationaal blijven. De overdracht aan de Gemeenschap zal aan de bestaande instellingen moeten geschieden, anders wordt het bestaande systeem geheel omver geworpen en scheppen wij een onduidelijk perspektief. De eventuele nieuwe bevoegdheden die overgedragen worden, zullen worden uitgeoefend door de bestaande instellingen zoals deze nu functioneren. Hij stelde voor zijn tekst aan te vullen met de volgende passage: "Tout au long du déroulement vers son terme final le Conseil devra se prononcer sur les problèmes des compétences, qui se poseront, notamment dans les domaines suivants: ..". Hierop zouden dan de onderwerpen van het Nederlandse voorstel dienen te volgen, maar dan zonder de werkwoorden.

Minister Ferrari-Aggradi meende te moeten opmerken dat we in de EMU kwalitatief totaal andere problemen hebben op te lossen dan in een douane-unie. Daarom is het op zijn minst twijfelachtig of de nieuwe bevoegdheden aan de Raad kunnen worden overgedragen, die met unaniemiteit moet beslissen. Hoe staat het bovendien in dit geval met de democratische controle?

Minister Witteveen constateerde dat blijkbaar allen akkoord zijn om bevoegdheden over te dragen, voorzover dit noodzakelijk is voor het functioneren van de EMU. De vraag is aan wie deze bevoegdheden worden toegekend. De tekst in de linkerkolom loopt hierop niet vooruit, met uitzondering van de parlementaire controle. De bestaande organen kunnen, zij het na een evolutieproces, de noodzakelijke taken op zich nemen.

Staatssecretaris Schöllhorn betwistte de opvatting als zou een streven naar overcentralisatie bij verschillende delegaties aanwezig zijn. Wel meende hij dat de huidige verdeling van bevoegdheden het niet mogelijk zal maken de wezenlijke beslissing in de EMU daadkrachtig te nemen. De voornaamste elementen op begrotingspolitiek gebied voor de lidstaten zullen moeilijk door de Raad kunnen worden vastgesteld. De formule van de vijf delegaties is op dit punt echter niet expliciet, en laat een evolutie open.

Dit laatste punt werd ook bevestigd door Baron Snoy, die eraan toevoegde dat ook de opsomming van de onderwerpen niet limitatief is. Anderzijds meende hij dat juist de Franse formule bij voorbaat een keuze maakt voor de institutionele struktuur in de eindfase door vast te houden aan de bestaande verdeling van bevoegdheden tussen de gemeenschapsorganen.

Minister Luns voegde hieraan toe dat inderdaad wordt gesproken over de noodzakelijke bevoegdheden. Ook de formulering over een democratische controle is in algemene termen gehouden.

Minister President Werner wees erop dat in de eindfase de instellingen beslissingen moeten nemen van totaal andere aard dan thans het geval is. De beslissingen op conjunctuurpolitiek gebied, op het gebied van het begrotingsbeleid, bij het beheer van de liquiditeiten zullen op doeltreffende wijze onafhankelijk en snel moeten kunnen worden genomen. Daarom is het schema van Minister Schumann wellicht te gebruiken voor de tussenfase, maar niet in de eindfase. Aan het Europees Parlement tenslotte zullen we niet meer bevoegdheden kunnen geven dan aan onze eigen parlementen aan bevoegdheden is onttrokken.

Vice-President Barre constateerde dat allen het eens zijn over de overdracht van bevoegdheden die noodzakelijk zijn voor het functioneren van de EMU en dat de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel blijkbaar aanvaard is. Overeenstemming bestaat verder over het feit dat de overdracht moet plaatsvinden aan de bestaande instellingen. Dit zou evenmin het geval moeten zijn voor het Europees Parlement. Verder bestaan blijkbaar weinig meningsverschillen over de voornaamste gebieden waarvoor de overdracht van bevoegdheden zal plaatsvinden.

Minister Giscard gaf daarop een uiteenzetting waaruit bleek dat men toch over geheel verschillende dingen sprak. Het Verdrag heeft in art. 145 de coördinatie van het economisch beleid opgedragen aan de Raad. Op het moment dat we met het V.K. spreken, moeten we niet de indruk vestigen dit verdrag te willen veranderen. De rol van het Parlement zag hij evenmin op een andere

wijze dan thans in het Verdrag is geregeld. Indien men spreekt over de overdracht van bevoegdheden, zal telkens de vraag gesteld moeten worden welk gedeelte nationale bevoegdheid blijft en welk gedeelte aan de Gemeenschap wordt overgedragen. Een beslissing van de Gemeenschap bijv. over de voornaamste gegevens van de nationale begrotingen zou in strijd komen met de grondwet. Mede in dit licht zou hij de opsomming van onderwerpen die aan de Gemeenschap moeten worden overgedragen, willen wijzigen in een lijst van onderwerpen waarmee de Gemeenschap zich zal moeten bezighouden ("saisir"). Tenslotte vroeg hij zich af of de lijst van onderwerpen niet zou moeten worden uitgebreid met o.a. het loon- en prijsbeleid.

Minister Harmel vond de interventie van de heren Barre en Giscard bemoedigend. De Gemeenschap zal inderdaad over bepaalde bevoegdheden moeten beschikken. Het Parlement is aanwezig en daarmee ook is de democratische controle mogelijk. De overdracht aan de bestaande instellingen zal de bestaande tweehoofdigheid intakt kunnen laten: de Commissie doet voorstellen, de Raad beslist, waarbij delegatie van bevoegdheden aan ondergeschikte organen van de Raad mogelijk is. Bij de onderwerpen waarvoor overdracht van bevoegdheden plaatsheeft, moet telkens worden vastgesteld welk gedeelte van die bevoegdheden nationaal blijft en welk gedeelte aan de Gemeenschap wordt toegekend.

Staatssecretaris Schöllhorn constateerde dat nog sterk verschillende opvattingen over de eindfase bestaan. Voor bepaalde onderwerpen die in discussie zijn, zoals de kredietpolitiek, is het duidelijk dat het beleid nog slechts op Gemeenschapsniveau kan worden bepaald. Het is dus duidelijk dat hier overdracht is van alle bevoegdheden. Hetzelfde geldt voor de centrale elementen van de nationale begrotingen. De Gemeenschap zal deze problemen dus niet slechts moeten behandelen, maar noodzakelijkerwijze besluiten daarover nemen.

De heer Spierenburg verklaarde zich akkoord met de interventie van Staatssecretaris Schöllhorn. De Franse opvattingen zijn in strijd met de conclusies van het interim-rapport die de Raad heeft aangenomen, en waarin staat dat de voornaamste beslissingen van economische politiek op het niveau van de Gemeenschap moeten worden genomen; dat daartoe de noodzakelijke bevoegdheden moeten worden overgedragen, en dat dit noodzakelijkerwijze wijziging van het Verdrag met zich meebrengt. Van wezenlijke betekenis is bovendien dat de democratische controle die op enkele wezenlijke punten onttrokken zal worden aan de nationale parlementen, op Europees niveau terugkeert.

Na een interventie van Minister Schumann, waarin deze pleitte zich nu vooral te concentreren op de eerste fase omdat daarover concrete beslissingen mogelijk zijn, werd de vergadering onderbroken teneinde aan een redaktie-commissie de mogelijkheid te geven een tekst te formuleren over de eindfase (par. 3).

Na de onderbreking werd na een korte discussie overeenstemming bereikt over de volgende twee alinea's van paragraaf 3:

"La Communauté détient dans le domaine économique et monétaire "les compétences et responsabilités permettant d'assurer la "gestion de l'union. A cette fin, les décisions requises pour "le fonctionnement de l'union sont prises au niveau communau-"taire et les pouvoirs nécessaires sont attribués à la Communau-"té.
"La répartition des compétences et responsabilités entre la Com-"munauté et les Etats-membres doit s'effectuer en fonction de ce "qui est nécessaire à la cohésion de l'union et l'efficacité de "l'action communautaire.

Vermelding verdient dat de Franse delegatie aanvankelijk de tweede alinea had willen voorzien van de toevoeging: "onverminderd de bevoegdheden van de lidstaten".

De verdere discussie concentreerde zich geheel op de volgende alinea: "Elles sont exercées par les Institutions de la Communauté adaptées à cette fin, en liaison avec une organisation commune des Banques centrales".
De Franse delegatie weigerde het woord "adaptées" te aanvaarden omdat dit een Verdragswijziging zou inhouden waarover de Raad op dit moment beter niet zou dienen te beslissen nu de onderhandelingen met Engeland in volle gang waren. Eventueel zou de Raad vóór ingang van de eindfase kunnen onderzoeken of Verdragswijziging noodzakelijk is. Daarom stelde zij voor de betreffende zin alsvolgt te redigeren: " ....., assistées par les organismes compétents, et notamment par une organisation communautaire des Banques centrales".

Minister Luns meende dat het reeds nu duidelijk is dat de economische en monetaire unie niet door de Raad kan worden beheerd. Het Verdrag van Rome schiet voor de realisering van deze taak tekort. Dit hebben we trouwens reeds bij het vaststellen van de conclusies van het interim-rapport aanvaard.

Staatssecretaris Schöllhorn voegde daaraan toe dat reeds tijdens de overgangsperiode nieuwe bevoegdheden voor de Gemeenschap zullen moeten worden gecreëerd.

Minister Thorn stelde vast dat de meerderheid van de Raad van

mening is dat het huidige Verdrag onvoldoende zal zijn. Daarom vragen deze leden dat de politieke bereidheid wordt uitgesproken te zijner tijd een Verdragswijziging te voorzien. Ook Minister Harmel meende dat Verdragswijzigingen vóór de overgang naar de eindfase mogelijk diende te zijn.

Hoewel verschillende pogingen werden gedaan een redaktie te formuleren die voor de Franse delegatie aanvaardbaar zou kunnen zijn, bleek het niet mogelijk tot overeenstemming te geraken. Volgende redakties werden o.a. voorgesteld: "adaptées éventuellement à cette fin" (Minister Ferrari Aggradi); "..., deren Funktionsbedingungen und Verfahrensweisen den neuen Aufgaben angepasst werden müssen" (Staatssecretaris Schöllhorn); "..., dont le fonctionnement soit adapté à cette fin" (Baron Snoy).

Het bleek niet mogelijk nog vóór 31 december een datum te vinden tot voortzetting van de discussies. Een voorstel van Minister Schumann om de klok stil te zetten en in januari onder Duits voorzitterschap het debat af te sluiten, werd door de Duitse ministers afgewezen. Ondanks een protest van Commissie-voorzitter Malfatti kon de Raad niet anders overeenkomen dan in januari onder Frans voorzitterschap de discussies weer op te nemen.

10. Middellang financieel steunmechanisme (doks. R/2685/70, R/1265/70 + Corr. 1, R/2256/70)

Niet behandeld.

11. Derde program economische politiek op middellange termijn (doks. (R/2661/70 en R/2179/70/1)

Niet behandeld.

12. Gedachtenwisseling over de conjunctuur (dok. R/2580/70)

Heeft niet plaatsgevonden.